

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/58/2018
Identifikačné číslo spisu: 3115211017
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3115211017.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Matúš Košara, so sídlom Piaristická 276/46, Trenčín, správca konkurznej podstaty úpadcu Pozemné stavby Púchov, s.r.o. v konkurze, so sídlom Svätoplukova 1733, 020 01 Púchov, IČO: 31 629 733, proti žalovanému: ŠAMO AKTIV, s.r.o., so sídlom Lazy pod Makytou 1115, 020 55 Lazy pod Makytou, IČO: 36 354 554, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom Šoltésovej 346/1, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, o zaplatenie 122 000,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 14Cb/202/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. marca 2018, č. k. 16Cob/102/2017-247, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 20. marca 2018, č. k. 16Cob/102/2017-247 potvrdil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 30. novembra 2016, č. k. 14Cb/202/2015-162, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že odvolacie námietky žalobcu boli totožné s jeho tvrdeniami, ktorými odôvodňoval uplatnený nárok v konaní na súde prvej inštancie.

1.2. Ako neopodstatnenú vyhodnotil krajský súd námietku neplatnosti zmluvy o sprostredkovaní medzi úpadcom a žalovaným z dôvodu, že v čase jej uzavretia bol konateľom obidvoch obchodných spoločností Ing. D. P.. V mene úpadcu predmetnú zmluvu uzavrela konateľka Ing. J.J., ktorá bola oprávnená konať v mene úpadcu samostatne vo všetkých veciach. Z hľadiska platnosti zmluvy bola podstatná skutočnosť, že za zmluvné strany ju uzavreli fyzické osoby oprávnené konať v ich mene samostatne bez zákonných a zmluvných obmedzení. Na platnosť zmluvy o sprostredkovaní nemá vplyv ani porušenie povinnosti Ing. P. ako konateľa úpadcu vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov so zohľadnením všetkých dostupných informácií podľa § 135a Obchodného zákonníka. Ak porušením predmetnej povinnosti

vznikla spoločnosti škoda, môže sa jej spoločnosť, prípadne jej veritelia domáhať za splnenia zákonom stanovených podmienok. Do úvahy pritom neprichádzala ani aplikácia ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka, pretože v danom spore sa súdna ochrana výkonu práva poskytovala žalobcovi.

1.3. Vo vzťahu k dodatku č. 1 k zmluve o sprostredkovaní z 13. februára 2012 odvolací súd uviedol, že úpadca nebol predmetným dodatkom viazaný, nakoľko Ing. J.J. zanikla funkcia konateľky k 12. februáru 2012. Plnenie vo výške 42 000,- eur, ktoré bolo poskytnuté žalovanému úpadcom na základe predmetného dodatku, podľa názoru odvolacieho súdu predstavovalo čiastkové plnenie odplaty dohodnutej v zmluve o sprostredkovaní. Vzhľadom na argumentáciu žalobcu nebolo možné dospieť k záveru, že by vyplatenie predmetnej sumy malo predstavovať plnenie neexistujúceho dlhu.

1.4. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením odvolateľa, že zmluva o sprostredkovaní mala predstavovať dissimulovaný právny úkon s poukazom na to, že Ing. P. ako jediný z konateľov úpadcu nepoberal odmenu za výkon činnosti, ktorá mala byť skrytá v provízii za výkon sprostredkovateľskej činnosti. Poukázal pritom na skutočnosť, že v záväzkovom vzťahu s úpadcom nebol Ing. P., ale žalovaný, v mene ktorého Ing. P. konal ako konateľ.

1.5. Záverom odvolací súd uviedol, že nevykonanie výsluchu svedkýň B. B. a L. U. - ktoré mali podľa žalobcu preukázať vykonanie úhrad úpadcom na pokyn Ing. P. - nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p., K odkazu odvolateľa na uznesenie krajského súdu vydané v konaní pod sp. zn. 16CoKR/29/2015 o určenie odporovateľnosti právnych úkonov odvolací súd uviedol, že v uvedenom konaní mohlo mať nevykonanie uvedených svedkýň podstatný vplyv na posúdenie skutkového stavu a rozhodnutie vo veci, čo sa však nevzťahuje na predmetný spor vzhľadom na skutkový stav a právne posúdenie uplatneného nároku.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 29. júna 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

2.1. Žalobca v úvode dovolania uviedol právnu kvalifikáciu ním uplatneného nároku ako bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu. Následne skonštatoval, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za nepreskúmateľný a nezrozumiteľný, nakoľko odvolací súd:

- vo svojom rozsudku skonštatoval, že plnenie vo výške 42 000,- eur, ktoré úpadca poskytol žalovanému, nie je plnením podľa dodatku č. 1 k zmluve o sprostredkovaní - ktorým podľa krajského súdu nebol úpadca viazaný - ale predstavuje čiastkové plnenie podľa čl. IV bod 7 zmluvy o sprostredkovaní;

- sa nevysporiadal s odvolacími námietkami týkajúcimi sa neplatnosti dodatku č. 2 k zmluve o sprostredkovaní, ako aj skutočnosti, že nie je zrejmé, akú činnosť mal žalovaný vykonať za účelom získania zákazky, pričom v napadnutom rozsudku sa nenachádza náležité odôvodnenie, prečo krajský súd odvolacím námietkam nevyhovel;

- neposkytol relevantnú odpoveď na jeho námietku, že konanie Ing. P. a konanie žalovaného predstavovalo konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom, keďže Ing. P. ako faktický generálny manažér úpadcu získal cez sprostredkovateľskú zmluvu finančné prostriedky za vykonávanie funkcie štatutárneho orgánu úpadcu.

2.2. Dovolateľ zároveň vytýkal odvolaciemu súdu, že jeho záver o tom, že Ing. G. a Ing. B. nepoberali odmenu za výkon funkcie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Rovnako v texte dovolania spochybňoval skutkové závery konajúcich súdov, keďže v spore viackrát spochybnil existenciu akéhokoľvek plnenia žalovaného v prospech úpadcu.

2.3. Porušenie práva na spravodlivý proces videl žalobca v tom, že v spore neboli vypočuté ním navrhnuté svedkyne B. B. a L. U., hoci v inom súvisiacom spore (vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 16CoKR/29/2015) bolo nevykonanie dokazovania výsluchom uvedených svedkýň dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

2.4. Záverom dovolateľ všeobecným spôsobom odcitoval viaceré ustanovenia zákona upravujúce dovolacie konanie, ustanovenia § 219 ods. 3 a § 105 ods. 2 C. s. p. a všeobecné definície pojmov: odňatie možnosť konať pred súdom, právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, právo na spravodlivý proces a arbitrárnosť rozhodnutia bez bližšej konkretizácie v nadväznosti na postup odvolacieho súdu v predmetnom spore a prípadné nedostatky, ktorých sa mal odvolací súd dopustiť.

3. Žalovaný vo vyjadrení z 26. júla 2018 navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa vykonávajúca prax advokáta (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Úvodom považuje dovolací súd za nevyhnutné uviesť, že pokiaľ ide o dovolacie dôvody, platná a účinná právna úprava upravuje dva dovolacie dôvody. Prvý dovolací dôvod je upravený v ustanovení § 431 a druhý v ustanovení § 432 C. s. p., a nie v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p., ako to mylne uvádza dovolateľ.

5.1. V ustanoveniach § 420, resp. § 421 C. s. p. je upravená prípustnosť dovolania (nie dovolacie dôvody), pričom prípustnosť dovolania posudzuje dovolací súd z dovolacieho dôvodu tak, ako ho uviedla strana sporu, pričom dovolací súd je uplatneným dovolacím dôvodom (resp. dovolacími dôvodmi) viazaný (§ 440 C. s. p.).

5.2. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu poukazuje na to, že výroková veta uznesenia veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/1/2018 - na ktoré odkazoval vo svojom dovolaní aj žalobca - obsahuje terminologickú nepresnosť, ktorá má za následok (nesprávne) zamieňanie pojmov „dovolací dôvod“ a „dôvod prípustnosti dovolania“ [v podrobnostiach porovnaj výrok uznesenia sp. zn. 1VCdo/1/2018, podľa ktorého „kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 C. s. p. je prípustná“ s predchádzajúcim uznesením veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/2/2017, v ktorom bola riešená otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 a § 421 C. s. p. a aj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) PLz. ÚS 1/2018, v ktorom je taktiež riešená otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 a § 421 C. s. p.].

6. Zároveň platí, že prípustnosť dovolania môže dovolací súd posudzovať len s ohľadom na dovolateľom uplatnený dovolací dôvod, keďže v zmysle aktuálnej právnej úpravy sú dôvody prípustnosti dovolania prepojené so zákonom upravenými dovolacími dôvodmi.

6.1. Už v uznesení sp. zn. 3Obdo/42/2018 (ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod R 83/2018) vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu skonštatoval, že „pre vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. v súlade so zákonom platí, že ustanovenie § 432 ods. 2 C. s. p. nemôže byť posudzované izolovane, ale v spojení s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p.“. Predmetné prepojenie taktiež platí aj pre dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. v nadväznosti na ustanovenie § 420 C. s. p.

6.2. Uvedené znamená, že ak dovolateľ vo svojom dovolaní uplatní dovolací dôvod podľa ustanovenia § 431 C. s. p., dovolací súd môže posudzovať prípustnosť podaného dovolania výlučne podľa § 420 C. s. p. s prihliadnutím na namiatanú vadu zmätočnosti upravenú pod písm. a/ až písm. f/ predmetného zákonného ustanovenia. Ak dovolateľ uplatní dovolací dôvod upravený v ustanovení § 432 C. s. p., dovolací súd posudzuje prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. Prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p. a zároveň aj podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. môže dovolací súd posudzovať výlučne v prípade, ak dovolateľ uplatní vo svojom dovolaní obidva zákonom predpokladané dovolacie dôvody (t. j. dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. a zároveň aj dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p.).

6.3. Z vyššie vysloveného právneho záveru napokon vyplýva, že ak dovolateľ uplatní výlučne dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (t. j. dovolacie námietky dovolateľa sa týkajú zákonom upravených väd zmätočnosti taxatívne vymenovaných v ustanovení § 420 písm. a/ až písm. f/ C. s. p.), je vylúčené, aby dovolací súd mohol preskúmať prípustnosť podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p.

7. Vzhľadom na vyslovené závery bol dovolací súd pri svojom rozhodovaní o dovolaní žalobcu oprávnený skúmať, či sú splnené procesné podmienky pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, a teda, či dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (tvrdená vada zmätočnosti uvedená v

ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.) je vymedzený spôsobom uvedeným v odseku 2 ustanovenia § 431 C. s. p.

7.1. Zohľadňujúc zákonnú povinnosť viazanosti dovolacími dôvodmi tak, ako ich uviedla strana sporu (§ 440 C. s. p.), dospel dovolací súd pri posúdení dovolania podľa jeho obsahu (podľa § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C. s. p.) k záveru, že žalobca v dovolaní uplatnil iba dovolací dôvod podľa ustanovenia § 431 C. s. p. Celá dovolacia argumentácia žalobcu smeruje k odôvodneniu vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Z uvedeného dôvodu nie je možné posudzovať prípustnosť podaného dovolania aj podľa dovolateľom formálne označeného ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

7.2. Dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. (nesprávne právne posúdenie veci), ktorým možno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., žalobca v dovolaní neuplatnil a ani vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá zneniu § 432 ods. 2 C. s. p. Samotné „pro forma“ uvedenie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ alebo b/, resp. písm. c/ C. s. p. zo strany dovolateľa bez súčasného uplatnenia zodpovedajúceho dovolacieho dôvodu a bez uvedenia zákonom vyžadovanej dovolacej argumentácie na jeho odôvodnenie (§ 432 ods. 2 C. s. p.) nie je spôsobilé vyvolať meritorný dovolací prieskum aj z hľadiska prípadnej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako vid' aj 3Obdo/88/2018).

8. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom (t. j. postupom priechiacim sa zákonu) znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

8.2. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

8.3. Dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. v podobe namietanej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

9. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok prešlo po rekonštrukcii civilného práva procesného koncepčnou zmenou, čo je vyjadrené aj tým, že úspech alebo neúspech strany sporu v dovolacom konaní je do značnej miery závislý od kvalitatívnej stránky dovolania (t. j. od obsahu jednotlivých dovolacích námietok vrátane ich odôvodnenia). Táto koncepčná zmena sa prejavuje aj tým, že pokiaľ v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v

predloženom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako aj 3Obdo/19/2017).

10. Pokiaľ ide o namietanú nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že v tejto časti nie je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p.. Z obsahu dovolania žalobcu nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mu mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia - pokiaľ ide o tvrdené (údajné) nevysporiadanie sa s jeho odvolacími námietkami - znemožniť v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu (rovnako aj 3Obdo/15/2018, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018).

10.1. Len ako poznámku dáva dovolací súd dovolateľovi do pozornosti, že odvolací súd (a aj súd prvej inštancie) sa s jeho podstatnými tvrdeniami, ktoré predniesol v konaní pred súdom prvej inštancie, zopakoval ich v odvolaní a opätovne ich zahrnul aj do textu dovolania, vysporiadal, a to aj pokiaľ ide o poskytnutie plnenia na základe dodatku č. 1 k zmluve o sprostredkovaní, činnosť žalovaného smerujúcu k získaniu zákazky rekonštrukcie horského hotela T. pre úpadcu, prípadné konanie žalovaného, resp. Ing. P. v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku (a to aj s odkazom na ustanovenie § 135a Obchodného zákonníka), ako aj pokiaľ ide o ním tvrdenú simuláciu právneho úkonu, avšak zaujal odlišný záver, aký v spore prezentoval žalobca.

10.2. Pritom platí, že skutočnosť, že odvolací súd nerozhodol podľa predstáv dovolateľa, nie je spôsobilá založiť záver o existencii ním tvrdenej vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Súčasťou práva na súdu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces totiž nie je, aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), a zároveň právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

11. Obsah dovolacích námietok žalobcu tvoril aj jeho nesúhlas s nesprávnym vyhodnotením skutkového stavu a s nevyhovením jeho návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkýň B. B. a L. U..

11.1. Dovolací súd konštatuje, že prípadné nedostatky pri vykonaní dokazovania, pri zisťovaní skutkového stavu, alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov, nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu. V tejto súvislosti opätovne pripomína (rovnako aj 3Obdo/52/2017, 3Obdo/40/2017, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení z dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Táto dovolacia námietka tak nemôže predstavovať namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

12. Vyššie vyslovené právne závery - pokiaľ ide o (ne)vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. - týkajúce sa námietky nepreskúmateľnosti (vid' bod 10 vyššie) a námietky smerujúcej k nedostatkom pri ustálení skutkového stavu veci vrátane nevykonania stranou sporu navrhnutých dôkazov (vid' bod 11 vyššie), boli predmetom prieskumu ústavným súdom, ktorý v uznesení zo 6. decembra 2018, sp. zn. II. ÚS 575/2018 - ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť proti uzneseniu najvyššieho súdu z 12. júna 2018, sp. zn. 3Obdo/17/2018 - tieto závery dovolacieho súdu vyhodnotil ako ústavné konformné.

13. Vo vzťahu k všeobecnému odkazu dovolateľa na jednotlivé ustanovenia Civilného sporového poriadku a na definície pojmov odňatie možnosť konať pred súdom, právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, právo na spravodlivý proces a arbitrárnosť rozhodnutia bez bližšej konkretizácie dovolací súd uvádza, že - pokiaľ dovolateľ nevymedzil jednoznačne ním tvrdenú vadu zmätočnosti - nie je oprávnený nahrádzať pasivitu a dovolateľa a vytvárať vlastnú argumentáciu týkajúcu sa nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu, ktorú by následne podrobil dovolaciemu prieskumu (vid' bod 9

vyššie).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené (viď body 10, 11 a 13 vyššie) dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C. s. p. - vada zmätočnosti, v zmysle ktorej by malo byť dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. - nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.